

kun bruger den her ordning over for spritbiler, til, at man så i fremtiden udvider ordningen til at gælde personer, som ikke er fyldt 25 år endnu; i det omfang de laver en kriminel handling, som giver indtil 3 måneders fængsel, vil de kunne afsones på bopælen, hvis kriterierne ellers i øvrigt er opfyldt.

Vi synes, det kun er rimeligt, at vi udvider ordningen her. Når vi taler om de meget korte straffe, altså under 3 måneders fængsel, synes vi, det er i orden.

Jeg vil lige sige, at det, der egentlig gør, at vi synes, at elektronisk fængsling er en udmærket ordning, er, at vi selvfølgelig holder fast i, at når man har lavet en kriminel handling og får sin straf, får sin sanktion, så er der naturligvis tale om, at man bliver frihedsberøvet.

For os er det selvfølgelig vigtigt, at vi fastholder princippet i frihedsberøvelsen, men vi ser elektronisk fængsling i eget hjem som værende et alternativ til de åbne fængsler. I åbne fængsler har man jo også den mulighed, at man kan tage ud og passe sit job, man kan passe sin uddannelse, men man skal altså være i fængslet i aften- og natte timerne. Det samme gør sig gældende, når vi taler om elektronisk fængsling i eget hjem.

Kl. 14.20

Så længe vi har de samme kriterier, nemlig at man er visiteret til det, godkendt til det, og at man opfylder betingelserne for at få lov til at afsones i eget hjem, er det på sin plads. Man skal også overholde kravene til, hvordan man opfører sig, hvordan man overholder kriterierne; der er de samme krav om, at man selvfølgelig ikke må være alkoholpåvirket, påvirket af narkotika eller andet, og der kan være forskellige restriktioner, i forhold til hvem man må få besøg af osv. Alle disse betingelser skal selvfølgelig være opfyldt.

I det omfang man overtræder betingelserne, må det selvfølgelig have konsekvenser; hvis ikke man kan administrere den begrænsede frihed, man på den her måde har fået, må man selvfølgelig ind i et traditionelt fængsel og så udstå resten af straffen der.

Det andet element i lovforslaget handler om, at i tilfælde af, at en, der er tilsagt til afsoning, ikke gider at give fremmøde, skal der være mulighed for, at man kan give en sanktion i den anledning, nemlig at man kan inddrage muligheden for udgang i et tidsrum på 3 måneder fra indsættelsens begyndelse.

Det er jo paradoksalt, at når samfundet har taget hånd om en, som har begået en kriminel

handling – man har været igennem en længere retssag, hvor man har fået fastsat, hvad straffen skal være, man tilsiger vedkommende til at møde i fængslet – ja, så kan man altså stå der og vente, fordi vedkommende ikke gider at møde op. Det er der ingen grund til.

Vi må fra samfundets side selvfølgelig vise, at vi mener det, vi siger, og at der er en konsekvens ved at begå kriminelle handlinger; når man er blevet tilsagt til at møde til afsoning, så skal man møde på det tidspunkt, man har fået at vide man skal møde på, og hvis ikke man kan finde ud af det, ja, så må der selvfølgelig være en sanktion forbundet med det.

Så på alle måder er det et lovforslag, vi støtter.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til hr. Behnke. Den næste ordfører er hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det er et interessant lovforslag, som justitsministeren her har fremsat. Det Radikale Venstre finder det spændende, at ordningen med elektroniske fodlænker skal udvides til også at omfatte alle lovovertrædelser begået af unge under 25 år, som medfører en fængselsstraf på op til 3 måneder, og at brugen af elektroniske fodlænker, der hidtil kun har kunnet bruges ved færdselslovovertrædelser, udvides til også at gælde i de tilfælde, hvor færdselslovovertrædelserne er den væsentligste årsag til straffens længde.

Det Radikale Venstre havde gerne set, at man havde ventet på at se resultaterne af forsøgsordningen med elektroniske fodlænker, men når det er sagt, er Det Radikale Venstre positiv over for forslaget, da vi gerne ser flere alternativer til almindelig fængselsstraf.

Det er vigtigt at understrege, at udvidet brug af elektroniske fodlænker ikke bør medføre mindre brug af samfundstjeneste og betingede straffe, men skal ses som et alternativ til fængselsstraf.

Derudover ønsker ministeren at få en ministerbemyndigelse til at kunne forlænge fristen, før fanger kan prøveløslades, med 3 måneder, hvis den dømte udebliver ved tilsigelsestidspunktet for afsoningen. Det synes vi er et dårligt forslag af to grunde. For det første fordi der er tale om en ministerbemyndigelse og ikke et lovgrundlag, for det andet fordi det er en ministerbemyndigelse af den slags, som, så vidt vi kan